

[Helge Sander]

det kommer i Folketingstidende om et par dage.

Fremskridtspartiets fem punkter forsøgte jeg i mit første indlæg at tilbagevise punkt for punkt, nogle af dem fordi de er forkerte, andre fordi der er skønmæssige fejltagelser, atter andre fordi de ikke har hold i virkeligheden.

Jeg vil pille et enkelt punkt ud, som jeg vil bede hr. Dohrmann om at belyse, for jeg synes, det er gennemsyret af, at der ikke er læst særlig grundigt på lektien. Det tillader jeg mig at sige, da hr. Dohrmann kom med kraftige hentydninger til mig. Jeg vil bede hr. Dohrmann om at forklare pkt. 3: hvordan bliver gælden til udlandet større? Hav lige in mente, hvordan det skal finansieres, og hvordan den økonomiske situation er i dag!

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Hvis hr. Helge Sander tager lovforslaget og læser første side, første spalte, § 1, nr. 3, vil han se:

»Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet opretter efter forhandling med ministeren for kulturelle anliggender og den centrale bestyrelse ... og varetager stationernes drift. Ministeren for offentlige arbejder kan optage lån til finansiering af anlæg af disse stationer.«

Jeg tror, det er tilstrækkeligt.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg tror nok, der står »kan«.

Breckmann (Fær.):

De folk her i Danmark og på Færøerne, som påstår, at dansk TV ikke har betydning for Færøerne, har kun ret i snævraste lovtekniske forstand, idet dette forslag om en demokratisering af det danske fjernsynsmonopol ikke har direkte lovgyldighed for Færøerne.

Når dette er sagt, vil jeg gerne påpege, at 2/3 af indholdet i det færøske fjernsyn, der beklageligvis også er et monopol, kommer ufordøjet fra Danmarks Radio, TV-byen. En større mangfoldighed og bredde i udbuddet af dansk fjernsyn ville være direkte til fordel for valgmuligheden hos de personer, der be-

stemmer indholdet, samt hos den færøske offentlighed, der skal tolerere og under alle omstændigheder pengeafpresses for dette indhold.

Vedtagelsen af dette forslag om TV 2 skulle helst få den principielle betydning for Færøerne, at debatten om en tilsvarende demokratisering af færøsk fjernsyn bliver fremskyndet, og resultatet deraf bliver forhåbentlig, at færøske lokale foreninger, selskaber, værksteder og den skabende virkelyst får mulighed for at fremstille og sende TV-oplysning og -underholdning på lige fod med det offentlige selskab.

Med hensyn til reklamefinansiering er der ikke noget logisk grundlag for den mistænksomhed fra venstre side i salen – heller ikke i midten, for resten – at annoncer vil påvirke indholdet, når man betragter den blændende forskel, der er mellem det politisk styrede snæversyn i Danmarks Radio med dets katastrofale produktivitet med ca. 100 medarbejdere bag hver ugentlig sendetime, og den store spændvidde i meningsudfoldelserne i den reklamefinansierede dagspresse, Aktuelt inklusive.

Dagspressen indførte og har siden hen dyrket og styrket folkestyret i 140 år, hvori mod nyhedsmonopolet har forskanset sig bag et lovsikret privilegiesystem, der grænser til meningsstyranni i østeuropæisk målestok.

Bag disse privilegerede mure har Danmarks Radio og især fjernsynet været tumleplads for en skare ideologiske missionærer med journalistiske og tekniske faggrænser, der ligger langt bagud for den tekniske udvikling, som er ved at løbe dansk og nordisk folkeliv over ende med den flodbølge af udenlandsk information, der strømmer igennem de elektroniske kanaler.

Monopolet bør underlægges samme forbrugertugt, som holder dagspressens folk oppe på mærkerne under langt trangere økonomiske kår, i stedet for Danmarks Radios lovsikrede ret til at slæbe modvillige afladsbetalere for domstolene og i fængsel for ubetalt licens.

Det er på tide, at Danmarks Radio får til opgave at efterleve grundloven med dens sikring af ytringsfriheden hellere end at modarbejde den, f.eks. med den skammelige forvrængning af den sydafrikanske virkelighed, der bringer millioner af sorte indbyggere i